

26. decembris

Svētais Stefans, pirmais Baznīcas moceklis (26. decembrī svētki)

Stefans bija piederīgs vienai no pirmajām Jeruzalemes kristiešu draudzēm apustuļu laikā. Kad mācekļu skaits pieauga, septiņus no viņu vidus apustuļi ar roku uzlikšanu iesvētīja par diakoniem, lai viņi palīdzētu sludināšanā, kalpošanā un žēlsirdības darbos. Viens no šiem diakoniem bija arī Stefans. Kā pirmais viņš apliecināja savu ticību Kungam Jēzum Kristum, pieņemot mocekļa nāvi. Dieva spēka stiprināts, nāves brīdī Stefans lūdās par saviem slepkavām: „Kungs, nesodi viņus par šo grēku!”

Bet Stefans, Dieva žēlastības pilns, darīja lielus brīnumus un zīmes tautā. Tad cēlās daži no tā sauktās libertīnu sinagogas – kirēnieši un aleksandrieši, kā arī Kilikijas un Āzijas jūdi – un sāka strīdēties ar Stefanu. Bet tie nespēja turēties pretī gudrībai un Garam, ar kādu viņš runāja.

Viņi to dzirdēja, un tas tā dzēla sirdī, ka tie grieza zobus uz viņu. Bet Stefans, Svētā Gara pilns, pacēla acis uz debesīm un redzēja Dieva godību un Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas, un viņš sacīja: „Lūk, es redzu debesis atvērtas un Cilvēka Dēlu stāvam pie Dieva labās rokas!”

Bet viņi, ausis aizspieduši un skaļi kliegdami, visi reizē metās viņam virsū. Un, izdzinuši ārpus pilsētas, tie nomētāja viņu akmeņiem. Liecinieki atstāja savas drēbes pie kājām kādam jauneklī, vārdā Sauls. Viņi Stefanu nomētāja akmeņiem, bet viņš, Dievu piesaukdams, lūdza: „Kungs Jēzu, pieņem manu garu!” Un, nokritis ceļos, viņš skaļā balsī iekliedzās: „Kungs, nesodi viņus par šo grēku!” To pateicis, viņš aizmiga.

*No Apustuļu darbiem
(Apd 6, 8-10; 7, 54-60)*

Avots:

Cilvēki Kalnā : svinot Ticības gadu, Mieram tuvu ikmēneša žurnāls par svētajiem. - Nr.1 (2012) - Rīga : KALA Raksti, 2012.- 38.lpp.